

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇВ, ЄДНАЙТЕ СЯ!

The Provincial Library City

CORNER PRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

PIK V. 4. 60.

Субота, 28. липня 1923.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, JULY 28th, 1923.

No. 60. VOL. V.

БЕРРЕТ ПЕРЕБРАВ СПРАВИ 26. ДИСТРИКТУ "Ю.М.В."

СІДНІЙ, Н. С., 25. липня. — Тимчасовий президент 26. дистрикту "Юнайтед Майн Воркерс оф Америка" Сідбі Беррет повідомив страйкуючих майнерів, що всі вони мусять повернутися до роботи до суботи 28. липня. Вчора перебрав Беррет офіс ексекютиви 26. дистрикту від Александра Мекінтайра, сусєлєдованого віцепрезидента. Документів ексекютиви не знайдено в офісі, однак частина їх була у контролерів дистрикту, а за рештою зверненося до бывшего секретара дистрикту Дж. Б. МекЛаклена.

ВІЙСЬКО НЕ БУДЕ ВІДТЯГНЕНО З КЕЙП БРЕТОНУ.

ГАЛФАКС, 26. липня. — Генерал Текер, командуючий офісир 6. військовим округом, який включає острів Кейп Бретон, сказав нині рано, що хоч відбувається рух війська, то воно все ще знаходиться на Кейп Бретоні. Генерал Текер сказав, що ніякого війська не забрано з острова і він не може сказати, коли розпочнеться евакуація війська зі страйкового терену.

КОМПАНІЯ КАЖЕ, ЩО 10 КО ПАЛЕНЬ Є В РУСІ.

СІДНІЙ, Н. С., 26. липня. — Урядники "Домініон Коал Ко." заявили нині, що в подумстві Кейп Бретон працює 10 копалень і відносини поступово стають нормальні. Натомість в Сідней Майнс копальні все ще стоить безчинно і нема виглядів, щоб робота розпочалася там скорше як слїдуєщого тижня.

СТРАЙКЕР ВІДЧИТУЄ ПЕТИЦІЮ ДО БАРОНА БІНГА.

СІДНІЙ, Н. С., 25. липня. — Сьогодні прибув сюди генерал-губернатор Канади барон Бінг. Йому устроєно величаве прийняття. Коли барон Бінг скінчив свою промову у відповідь на офіційне привітання, страйкуючий ставлений робітник і повернувшись ювівер М. Рос відчитав до него другу промову в імені страйкерів. В промові прошено генерал-губернатора, щоби ужив свого становища до скорого подогодження страйку. Барон Бінг не дав на це жадної відповіді, ані не зробив з приводу цього ніякої замітки.

ОСНУВАЛИ ВІДЛІУ ФАРМЕРСЬКОЇ ЮНІ.

ОСАГЕ, Саск., 25. липня. — Вчора вечером організовано тут відліу Фармерської Юні.

СТРАЙК ТЕЛЕФОНІСТІВ ЗАКІНЧИЛИ.

БОСТОН, Масс., 26. липня. — З юнійних кругів сповіщають, що страйкуючі телефоністи в Новій Англії рїшили вернутися до роботи.

СОВІТСЬКІ ЦЕПЕЛІНИ.

Каменев віддав Троцькому до диспозиції воздушний баллон типу Цепеліа, побудований в Німеччині коштом німецьких комуністів. На днях Степанов передасть Троцькому другий Цепеліа, побудований коштом московських робітників.

КОМУНІСТИЧНІ ЗАВОРУШЕННЯ В НІМЕЧЧИНІ.

ЛОНДОН, 24. липня. — Берлінський кореспондент Райтера потверджує відомости про комуністичні заворушення в Франкфурті, в Німеччині. Він каже, що підчас цих заворушень убито вчера публичного позовника д-ра Гааса, а його жінку і батька побито. На поклик соціал-демократичних і комуністичних партій та трейд-юній робітників, щоби задемонструвати проти "лікви і фашізму". Після мітінгу між демонстрантами а поліцією прийшло в рїзних частях міста до боротьби. Денеша каже, що всі склади і скелні буди замкнені. Д-ра Гааса побито тяжко в його власній домі і він від побив помер. В виду грізного положення, губернатор Ганверської провінції Носке заборонив на 29. липня всякі зібрання під голім небом. Цей день призначили комуністи на устроєння протифашістських демонстрацій. Федеральний і пруський міністри внутрішніх справ уповажили рїзні краєві і льокальні власті здавити всякі публичні зібрання і походи.

КІЛЬКОХ УБИТИХ І ПОВЕРХ 100 РАНЕНИХ.

МАЕНС, 25. липня. — Підчас демонстрації в Франкфурті, яка привела до боротьби між безробітними і поліцією, убито кілька осіб а більше як 100 ранено. Заворушення продовжається даліше.

НІМЕЦЬКІ КОМУНІСТИ ВИГРАЮТЬ У ВИБОРАХ.

БЕРЛІН, 25. липня. — Підчас виборів делегатів на надходячий конгрес металістів в Касселі, які відбуваються по цілій Німеччині, комуністи відносять перемогу на цілій лінії, а соціал-демократи всюди є в меншості.

МЕТАЛІСТИ ЗА ЧЕРВОНИМ ПРОФІНТЕРНОМ.

ДІССЕЛЬДОРФ, 25. липня. — Комуністична "Фрайгайт" каже, що ренські і вестфалійські металісти робітники перегосували двома третинами більшости за злукою з Червоним Інтернаціоналом Професійних Союзів.

666.666 НІМЕЦЬКИХ МАРОК ЗА ДОЛЯРА.

БЕРЛІН, 26. липня. — Німецька марка спала вчера до 666.666 за одного американського долара.

ДРУКУЮТЬ ДЕННО ДВА ТРИЛІОНИ МАРОК.

БЕРЛІН, 26. липня. — Оповіщено нині, що німецькі друкарні паперових грошей друкують денно більше як два тріліони марок.

В ЦАРСТВІ ФАШІЗМУ.

АНКОНА, Італія, 21. липня. — Поліційні власті сконфіскували значне число листів, писаних з Німеччини і Росії до італійських комуністів. Як доносить, поліція сконфіскувала також багато заграничної комуністичної літератури і грошевих переписок на загальну суму 14 мільонів німецьких марок.

ЛЪОЗАНСЬКИЙ МИРОВИЙ ДОГОВІР ПІДПИСАНИЙ.

ЛОНДОН, 24. липня. — Сьогодні підписано тут Лъозанський мировий договір, який закінчує греко-турецьку війну і містить важні умови відносно Близького Сходу і відносин між Туреччиною і аліянтами. Турецький представник Ісмет Паша перший положив свій підпис. Інші держави, що підписали договір, є слїдуєчі: Велика Британія, Франція, Італія, Японія, Греція і Румунія. Загальною договір уважають великою перемогою Турків.

СЕРБІЯ НЕ ПІДПИСАЛА ДОГОВОРУ.

ЛЪОЗАННА, 23. липня. — Сербія не підписала договору між європейськими державами а Туреччиною, так як вона вважає декотрі економічні і фінансові точки неможливими до прийняття. Серби були готові підписати договір з застереженнями, однак провідники конференції на це не згодилися.

АМЕРИКА ПІДПИШЕ ОСІБНИЙ ДОГОВІР.

ЛЪОЗАННА, 25. липня. — Після підписання Лъозанського договору сімома державами, Злучених Держав, яких посол в Швайцарії Джозеф С. Грю був неофіційним обсерватором на близько-східній конференції, можуть в недалю часі підписати особний договір з Туреччиною. В цій справі велася до послїдньої хвилі переговори між послом Грю а головою турецької делегації Ісметом Пашою.

ДЕМОНСТРАЦІЯ ПРОТІ ФАШІЗМУ В ПАРИЖІ.

Під проводом Комуністичної Партії і революційних професілок відбулася 23. червня в Парижі величезна демонстрація, яка принесла фашістам великий удар. Показалося, що робітничі вдалось опанувати положення, а монархістичним організаціям фашістів прийшлося охоронитись під оку поліції.

Геть хабарників!

За останній час на Миколаївському залізничному участку звільнено за хабарництво 80 службовців, в тому числі начальника і помічника начальника стайї Миколаїв.

Добуття соли в Донбасі.

В місяцю маю п. р. видобуто на соляних рудниках Донбасу 646.394 пуди соли.

ВЕРТАЮТЬ ДО ДОМУ.

ХАРКІВ, 27. червня. — До Новоросійська цими днями прибуває перша частина бущого експедиційного корпусу в Франції — 550 чоловік. З Марсеа і Тульона (міста в Франції) в найблизшому часі чекають ще кілька пароплавів з бущими російськими саадами, що увесь час після закінчення війни перебували в Франції.

Париж, 21. липня.

Щоби "лише пригадати будівельним контракторам, що вони мусять підвищити ціни", союз будівельних юній проголосив в Парижі і околиці страйк всіх будівельних робітників.

З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ. ВІСТИ ЗІ СХ. ГАЛИЧНИНИ.

Знищення неписьменности серед трудящих Волині проходить з успіхом. Всюго на Волині працює зараз 80 шкіл по знищенню неписьменности. Серед співробітників міліції та допризвників неписьменність зовсім знищено; з 31.000 членів профспілок на Волині до 15. червня залишилось неграмотних тільки 400 чоловік.

ПРОЛЕТАРСЬКІ СТУДЕНТИ ПРИ РОБОТІ.

Велику культурно-освітню роботу на селі провадять студенти сільсько-господарського інституту, що поїхали на практичні роботи в радянські господарства. Вони організують клуби, школи, гуртки, беруть участь в праці робітничих комітетів радгоспів. До сільсько-господарського інституту надсилають листи з подякою за те, що надіслали студентів в їхні місцевости.

М. Левицький радянським послом у Відні.

Віденський "Укр. Прапор" подає таку вістку: Дотеперішній представник Радянської України в Празі, Михайло Левицький, іменованій представником всіх Радянських Республік у Відні. Левицький вручив свої документи австрійському міністрови заграничних справ і був прийнятий австрійським канцлером Зайфельом.

СМЕРТЬ ГРИНЬКА РОССА.

Галицька преса доносить: Поліції вдалось знайти кривіу Гринька Росса в лісах в Ходорівщині, звідки він, як відомо, уряджував свої напади на протязі цілих двох літ. На днях поліція вислїдила його підчас того, коли він вївадав у селі свого товариша. Оточено хату навкруги, виязалася стрілянина поміж поліцією і Гр. Россом, в наслідок чого ослемлений ватажок упав на землю пошлений 2 кулями в груди. Його відвезено до лікарні у Львові, де він помер. Його ватага розбіглася по селах. У с. Волчатича арештовано Даньку Дубановську любовницю Гринька Росса і 7 селян, які правдоподобно належали до ватаги Росса. Ціла делька Гринька Росса мала в делькій мірі соціально-політичний підклад і виростала на ґрунті нездорових соціальних відносин у нашій країні. Минувшого року підчас "саботажної" акції ватага Гринька Росса спалила також кілька фільварків. Сам Росс з'являвся часто між селянами, роздавав поміж убогих гроші та в очах населення вирис до значення "другого Довбуша", як його називають і досі в селах Ходорівщини.

Смерть кацапського лідера.

Др. Володимир Дудикевич, адвокат з Коломиї, відомий провідник галицьких русофілів і посол до колишнього галицького союму, помер еше в 1922 р. в Ташкенті, в Росії, де займав місце урядовця банку.

Дня 15. червня п. р.

відбулися на Українському Університеті в Празі вибори до Сенату на рік шкільний 1923—24. Ректором вибрано проф. Др. Івана Горбачевского, бывшего ректора і професора чеського університету в Празі, деканом правничого факультету проф. О. Ейхельмана, бывшего професора університету св. Володимира в Києві, а деканом філософського факультету проф. Др. Олександра Колессу, бывшего професора університету у Львові.

Галицькі газети доносять:

На прикордонну стайю Ступці прибув новий транспорт дзвонів, забраних 1915 р. до Росії. В новім транспорті знаходиться 25.522 дзвонів.

КОМУНІСТИЧНЕ ВІЧЕ У ЛЬВОВІ.

Дня 29. червня в салі "Нар. Дому" у Львові відбулося віче комуністичної партії, у якому між иншим взяли участь: д-р Гроссерова, Урсакі, посол Ланьцукі та інші провідники комуністичного руху, відомі з процесу "юрівців". Після віча мала відбутися маніфестація, але поліція перешкодила.

ЮБИЛЕЙ НАУК. ТОВ. ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА.

Наукове Товариство ім. Т. Шевченка у Львові, засноване 1873 року як літературне і перемінене 1893 року в наукове, святкує цього року 50. роковини свого засновання і 30. роковини наукової діяльности. З тої нагоди Наукове Товариство задумує крім инших публікацій видати передовим ювілейний збірник, зложеной з наукових праць своїх дійсних членів, місцевих і заграничних, в їх рідних мовах. Крім цього Наукове Товариство має намір видати біографічний словар усіх своїх дійсних членів. Теперішню головою Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові є проф. др. Василь Шурат.

Повітряна гавань в Одесі.

Т-во авіації почало роботу в справі будовання повітряної гавані (місце де стоять літаки) в Одесі. По робітничих клубах Одеси улаштувуются авіаційні вистави, які охочо відвідують робітники. По губернії провадять збір пожертв на будовання літака "Незможник".

Геть хабарників!

За останній час на Миколаївському залізничному участку звільнено за хабарництво 80 службовців, в тому числі начальника і помічника начальника стайї Миколаїв.

Добуття соли в Донбасі.

В місяцю маю п. р. видобуто на соляних рудниках Донбасу 646.394 пуди соли.

ВЕРТАЮТЬ ДО ДОМУ.

ХАРКІВ, 27. червня. — До Новоросійська цими днями прибуває перша частина бущого експедиційного корпусу в Франції — 550 чоловік. З Марсеа і Тульона (міста в Франції) в найблизшому часі чекають ще кілька пароплавів з бущими російськими саадами, що увесь час після закінчення війни перебували в Франції.

Париж, 21. липня.

Щоби "лише пригадати будівельним контракторам, що вони мусять підвищити ціни", союз будівельних юній проголосив в Парижі і околиці страйк всіх будівельних робітників.

СТРАЙКИ І КРОВАВІ ЗАВОРУШЕННЯ В ПОЛЬЩІ.

ВАРШАВА, 21. липня. — Підчас страйку, що був проголошений через зростаючу дорожнечу, прийшло вчера в Лодзі до грізного заворушення, в яком один робітник зістав убитий а 26 ранених. Хоч при допомозі поліції і міліції вдалось хвилево привернути спокій, треба числитись з можливістю проголошення загального страйку робітників в цілій Польщі. Агітацію за загальним страйком ведуть комуністи, які в останніх часах користаючи з фінансової кризи і великої нужди серед робітників, здобули вплив в багатьох робітничих юніях. До найгрізніших заворушень прийшло в промисловім місті Лодзі, де поверх 70.000 ткацьких робітників вийшло перед трома днями на страйк. Комуністи організували масові віче, яке поліція приказала розігнати через його протидержавний характер. Уоружені робітники перевели контракату на поліцію, яка на них напала. В першій боротьбі командант поліції і 17 поліцаїв зістали ранені. Поліція відповіла вогнем і одного робітника убила а трох тяжко ранила. До подібних заворушень прийшло в місті Чехостові, де страйкуючі робітники обезадили фабрику, щоби прогнати страйколомів, які остали при праці. Коли заряд фабрики заважав поліцію, робітники атакували її і ранили 4 поліцаїв. Поліція ранила вистрілом одного робітника. Польське правительство заборонило вїз всяких люксових предметів, щоби обмежити до мінімуму висилку грошей з Польщі до заграничних держав. Заборона не відноситься до ввозу артикулів французьких, що є застереження в торговельній угоді між Польщею і Францією.

ЗМАХ НА РУМУНСЬКОГО КОРОЛЯ.

З Бухарешту доносять, що підчас повороту румунського короля з Польщі, на румунській території виконано кілька замахів бомбами, які не вибухли. Арештовано багато осіб. Ходять поговоски, що замах організували комуністи.

КРАСНІ ПРО ВІВІЗ ЗБІЖА З РАД. РЕПУБЛІК.

МОСКВА, 21. липня. — Народний комісар торгівлі Красні заявив, що Радянські Республіки зможуть вивезти на міжнародний ринок два до трі мільйони тон збіжжа. Збіжжа з Радянських Республік може бути далеко скорше доставлене на місце призначення, ніж збіжжа зі Злучених Держав. Головними відборцями радянського збіжжа є Німеччина, Італія, Англія, Данія, Швеція і Норвегія.

РОЗІР! - ПІКНІК! - УВАГА!

ЗАХОДОМ ВІДЛІУ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ В ІСТ КИЛДОНАН

УСТРОЄТЬСЯ

В НЕДІЛЮ, 29. ЛИПНЯ, В МОРС ПЛЕЙС

ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК

Програма пікніку богата і всіх задовольте. Буфет з смачними перекусками і зимними напитками. — Розігравка вартісних річей. — Для танцюючих спеціальна підлога. Першорядна музика. — При виконуванню спортової програми гарні нагороди.

ЗВЕРНІТЬ УВАГУ НА ТЕ, ЩО ВІД ГОДИНИ 12.30 ДО ГОД. 4-ОЇ ПО ПОЛУДНИ ВСІХ ГОСТЕЙ БУДЕ ПЕРЕВОЗИТИ ВІД СТІТКАРИ НА МІСЦЕ ПІКНІКУ ВЕЛИКИЙ АВТОМОБІЛЬ ("БУС", МІСТИТЬ ВИПІДНО 40 ОСІБ НА ОДИН РАЗ).

Тож приходіть всі і кличте своїх знайомих гарно забавитись на свіжім воздузі, а комітет з свого боку доложить всіх старань, щоби всі гостей задовольте.

ЯК ІХАТИ: — Беріть "Морс Плейс" стріткару, котра іде Меїн стрітом і їзьте до місця де вона вертає назад.

ВРАЗІ НЕПОГОДИ ЗАМІСТЬ ПІКНІКУ ВІДБУДЕТЬСЯ ЗАБАВА В УКР. РОБ. ДОМІ В ІСТ КИЛДОНАН.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n. Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00 Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого люду — виходить два рази на тиждень: В СЕРЕДУ І СУБОТУ. Видає Стіваришениа "Українських Робітничих Вістей".

Предплата на рік \$4.00 Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

ПОРА ПОКІНЧИТИ З ОБМАНСТВОМ!

Від дня 14. марта 1923 р. ніхто навіть з українських "патріотів" не згадує нічого про існування "правительства" Петрушевича. Галицькі трудовики, які були головною опорою Петрушевича в Галичині, цілковито його вилічили і прийняли польську державність.

І ось в той час, коли галицькі українські "патріоти" не признають більше ніякого "правительства" Петрушевича, в той час, коли канадійські і американські укр. "патріоти" зовсім одобряють становище своїх старокраєвих собратів і тим самим також не признають того "правительства", — в той сам час представник і член "правительства" Петрушевича розіжджає по Канаді і "позичає" для него гроші.

Коли вдуматися в це обманство, то не може з двана зійти, як люди можуть на него відважитися. Бо подумати лише, Галицькі трудовики, які признали за свою владу — польсько-шляхетську владу і які цілковито копнули Петрушевича — в очях українських "патріотів" в Канаді зробили найгарніше діло, за яке їх належить лише похвалити.

Теперішнє обманство з "позичкою" для "правительства" Петрушевича переходить вже в якусь граніцу. Для якого "правительства" збирає Назарук гроші? Де те "правительство" обертається? Що воно робить? Навіщо йому гроші потрібні? Хай спробує відповісти на всі ці питання Назарук, який має лице і відвагу наставити руку за долларами.

Аджеж всім відомо, що Петрушевич нічого не зробив перед аліянтами в користь Східної Галичини ще тоді, коли її справа не була аліянтами вирішена. Що може зробити Петрушевич тепер, коли аліянти вже сказали своє остаточне слово в справі Східної Галичини? А відомо-ж, що Петрушевич поза аліянтами світа не бачив.

Далше — Петрушевича відкинула навіть "патріотична" Галичина, яка одинокю його попередню підтримувала. (Соціалістична Галичина його давно відкинула.) Цього не заперечать ні "патріотичні" газети, ані навіть сам "міністер" Петрушевича Назарук.

І в такім разі як назвати інакше вимагання доларів для "правительства" Петрушевича, як не очевидним обманством і рабунком добродушних людей? Хай кожний, хто має голову на карку — назве це яким иншим іменем.

І в виду цього страшного обманства і рабунку ми закликаємо всіх робітників і фермерів, щоб малися на осторожності і не давали своїх тяжко зарпачованих грошей ріжним пройди-світам, що свої чорні діла ховають за гарні патріотичні фрази. Досить обманства і рабунку! Пора з тим всім покінчити!

"МІНІСТЕР" - СКОНКА.

На іншій місці в цім числі "У.Р.В." друкуємо кореспонденцію тов. М. Гнатюка з Венкуверу п. н. "Ще про побут Назарука в Венкувері". Є це відповідь тов. Гнатюка на допис в "Канад. Фармері" п. н. "Большевицький засуд української інтелігенції". В порушеній тов. Гнатюком справі ми також скажемо кілька слів. Іменю:

Згадану допис в "К.Ф." написав сам Назарук, про що свідчать слідуючі факти. Сам автор дописи признає, що в Венкувері нема ніякої національної організації ані інтелігентнішого чоловіка, що міг би таку організацію провадити. Отже котрий з тих венкуверських "патріотів" міг написати в "К.Ф." допис майже на цілх дві сторони, коли вони всі неграмотні? До такої писанини треба редактора — і то ще троха мудрішого як редактор "К.Ф." — а не якогось чоловіка. Далше — як написана є сама допис! Мова і правопис в ній є коректні, а так не потрафить писати першій ліпшій чоловік. Скаже може дехто, що допис справив редактор "К.Ф.", як це і є зазначено в "Замітці редакції" перед дописом. В тім то

річ, що редактор "К.Ф." є сам настільки неграмотний, що не потрафить так справити дописи. Хто хоче про це переконатися, а знає бодай троха граматику і правопис, хай порівняє лише котрубудь "передуво статтю" редактора "К.Ф." з дописом "М—нака" з Венкувер, а побачить, яка між ним є різниця під зглядом мови і правопису. Далше, промови Назарука є подані в дописі майже дослівно. Одна з тих промов займає цілу сторону друку. Треба стенографа, щоб записати все так докладно. Навіть інтелігентний чоловік, присутній підчас промови Назарука, не зміг би записати її так докладно де знаючи стенографію. А самий автор дописи признає, що серед "патріотів" в Венкувері нема ні одного інтелігентного чоловіка. Отже промову Назарука, що зайняла 7 коломи друку, а тим самим і цілу допис з Венкувер — міг написати лише сам Назарук.

Цім Назарук сам охрестив себе сконкою, бо так він називає кожного, хто лише під псевдонімом або криптонімом. А що Назарук не є звичайним смертельником, але "міністром", то тим самим він не є звичайною сконкою, але "міністром"-сконкою. Бачите, п. Назарук, як то неплатно лаятися по дитачому і давати кому прізвиська?

Побідним Кроком.

Є ріжні вороги на світі: розумні і дурні, або швидче сліпі. Перших менше, других більше. На цих останніх головно болять ми — Українці. Без сумніву, головною причиною цієї заціпенілої дурноти є невідомість і вроджене рабство, що переслідує наших людей з діда-прадіда. Згадаймо довоєнні часи, хочби в Галичині. Українці були або вірними собачими слугами Габсбургської династії, або — російського царату. (Так звані качали були теж з походження Українцями, дарма, що звали себе "руськими"). Словом, рабам не могли бути, без огляду на це, що за своє рабство ще й терпіли.

Сьогоднішні часи дуже далекі від минулих років і їх навіть порівнявати неможна. Але людство поділилося різко на два табори, а поміж ними опинилися й українські маси. Розуміється, як і все, появилися відразу й ріжні "відповідні керманічі".

Для свідомого людини, скажемо, навіть не соціаліста, добре відомий в сьогоднішніх часах хочби теоретично радянський устрій. Свідомий робітник, не може бути ворогом цього устрою, бо тоді він є ворогом самому собі. Бо радянський устрій, це одинокий справедливий устрій, в якому влада знаходиться в руках робітників і селян, в руках працюючих мас.

Перший в історії зродила Велика Соціална Революція Сходу радянський устрій на землях буйшої царської імперії Росії. З першого дня його існування, дегенератори української нації, з особистих амбіцій, почали пловати на нього, відумуючи зараз "червоний імперіалізм", "московську неволю" і т. д. Головна причина їх ненависті в тому, що соціална революція вибухнула не на їх хуторах на Київщині або Поділлі, а в Петрограді — і що геніяльна думка про створення радянської робітничо-селянської влади зродилася не в Вінниченка чи Грушевського, а в Леніна, з походження Москвитя. Це так звані хуторянський патріотизм.

Але темні маси не зрозуміли причини ненависті своїх крикунів і закричали в один голос за ними. Кричать й тепер, хоч від того крику радянський устрій тільки закріплюється, а всі "пророчтва про упадок" з року на рік переносяться в децю змінений формі.

Свідоме робітництво відразу прихильно поставилося до радянської влади, як до здійснення великих робітничих ідеалів. Воно стежило пильно за розвитком цієї влади і боліло над хвиленими невдачами і терпіло від хвилених грубих помилок. Але вірало в краще.

Об'єктивні результати світової різни (1914—1918), що явилися зовсім закономірним наслідком капіталістичного розвитку світа, такі, що щасливий вихід з положення цієї системи панування капіталу над працею — виключений. Економічний стан такий, що світ неминучо прийдє до панування праці і прийдє швидче, як декому видається. Різниця між Радянською Спілкою і іншим світом в цьому відношенні та, що Рад. Республіки йдуть в обіцню землю свідомо, добровільно, хоч з неминучими перепонами, а інші — більше чи менше здержуючись, хватаються за останки старого, але всетаки тягнєть загальним потоком незліченної неминучості. В цьому русі народів до загальної цілі, об'єктивно гарантованій економічною конюктурою світа, в області політики може бути мова тільки про прискорення або звільнення темпа.

Сліпі вороги радянської влади оперуть проти прихильників її (ідеяних прихильників) одною витертою старою патріотичною фразою:

— Московські запроданні! Яничари! Розуміється, як би запитати їх, в чому власне виражається це "московське запроданство", то вони не вміли би сказати. Бо на це таки за слабкий людський розум, навіть з університетською освітою. Радянська Влада має своїх ідеяних прихильників в ріжних країнах світа і сьогодні немає вже ані одного найменшого народу, який не видляв би з себе левну групу прихильників до радянської влади. Однак ніхто не кричить на австралійського чи японського, або хоч би англійського робітника, який прагне радянської влади і вповні симпатизує з Рад. Республіками, що він "московський запроданець". Бо в них нема своєрідних типичних хуторянських "політиків". Немає двох думок, що ми, свідомі робітники, таксамо симпатизували-б з радянською владою, як би вона була в Німеччині, чи Польщі, чи Аргентині. Територія для свідомого соціаліста не грає ніякої особистої ролі. Але ми на стільки щасливі, що перше в історії світа коріння дійсної робітничо-селянської влади найшло корм на рідній нам землі і батьківщині — Україні. І годі припускати, щоб соціаліст був прихильником поневолення дущим слабшого. Соціаліст є борцем і речником справедливості і рівності, і непримиримим ворогом кожного поневолення. Тому підозрівати українське робітництво в якихсь симпатіях до неіснуючого поневолення українського народу, є злісною видумкою класових ворогів. Російська радянська влада не поневолює ніякої нації, патріотів, дає їм як найширші права. Але поневолює всі неградулю елементи націй і ми являємося великими прихильниками цього поневолення. Як в кождому народі, так і в українському, існують глитаї, дармоїди і визискувачі працюючих, і поневолювачі їх, це неабідиність, це закон робітничої боротьби за визволення праці.

Свідоме робітництво прямує до бажаної цілі: визволення праці і заведення робітничо-селянської влади. До цієї мети побідним кроком, зближується Союз Соціалістичних Радянських Республік. Він ще не дійшов до кінецьної цілі і перед нами стає питання: як-же средства прищипати це? Як-що рух йде, так сказати, по прямій плоскості, то прищипуючи його темп, ми швидче дійдемо до цілі. Але, як ми йдемо в гористій околиці, то не може бути й мови, що рівномірний прищипаний темп скоріше приведе нас до цілі. Ця "гористість" дороги, по якій йдуть окремі елементи світа, означається власне тим, що Радянська Спілка йде по ній свідомо і добровільно, а всі інші покищо більше або менше потягнені потоком. Як

би цілий світ став шість літ тому назад на шлях, по якому пішли Радянські Республіки, якби захват влади робітничою класою стався тоді скрізь, якби цілий досвід здобутків і помилок на тому шляху був обов'язковий і для других країн, ми мали би скрізь, розуміється, не соціалізм, не кінецьну шість, а у всякому випадку синхронічність в русі тої епохи до тої цілі, ту умовину, яка робила-б можливим рух по прямій плоскості. Середники, що прищипували-б.

Але це не сталося і не могло статися, бо об'єктивні умовини тодішньої Росії і інших країн були надто ріжнородні. Відсіля — рух по "гористій" околиці. І відсіля — необхідність вирощування темпа руху, його перемін і комбінована гра. В цій грі поставлене питання про гегемонію (надваду). Боятися цього слова не треба; воно не специфічно імперіалістичне. Питання для Радянської Спілки не в тім, щоб мати в руках "гегемонію" для підпорядкування світа своїм національно-еготистичним цілям. Мова йде тільки про забезпечення гегемонії, висшости справедливої влади над всіма владами, як носієм ідеї "свідомого руху" до неминучої цілі — царства праці. Спедифічний шовінізм далекій від Соціалістичної Радянської Спілки і в цьому її право сьогодні на першорядство.

В боротьбі за Новий Світ є дві можливості: зломити, зруйнувати все доклада себе і, зробивши це, залишитися першим, одиноким живим на цвинтаріщі, серед руїн, обломків і в хаос знищення нести свій новий початок. Це одна дорога. Основна передумова для неї: той, що руйнує, мусить бути самим забезпеченим від можливості закритися на смерть. Почасті Радянська Спілка, що передумову минула: поганіше і зле вже за нею, подізі, в неї є вже своя структура. Але як можливість в Радянській Спілці є виключна і причиною її є економічна відсталість від Європи, Радянська Спілка не може йти без ризику вперед.

Без ризику є для неї другий шлях. Ним піде вона напевно, власне вже йде. Шлях цей такий: пропаганда реальною творчістю. Верто-працюючи над зміцненням добровільної федерації, підвизуючи свою продуктивність, розвиваючи використання своїх природних багатств, творючи кращі умовини на культурно-освітнім фронті, не здаючи при тому основної позиції панування праці, Радянська Спілка примром своєї наглядної творчості магнетизує трудові маси в Західній Європі і цілому світі, зриває всі "пророчтва" своїх ворогів і вибиває їм з під ніг агітаційний стілець. Ясна дря всіх будуча економічна залежність Європи від радянських сировинців, по часті й радянського ринку, функція відносних розмірів європейського світа і б'юлка радянської федерації, неможливо давить, підштовхує, прищипує цей розвиток.

Рівноважний, спокійний, переконаний поступок Радянської Спілки на цьому шляху — найбільш вірна і швидка метода до досягнення її законної висшости влади, справедливої влади не для себе, а для людства. Бо зараз Радянська Спілка, хоч і в стадії відбудови та тяжких умовин, всетаки є борцем, носієм і речником кращих ідеалів людства.

Як народиться дитина, то ніколи не буде зразу-ж ходити. Минають літа догод і доки вона навчиться ходити, не раз аж до крові розібере свій ніс. За це потім ходить твердим, певним кроком. Так-же й з новою, досі небувалою робітничо-селянською державою — Спілкою Соціалістичних Радянських Республік. Тяжкі роки довелось пережити її, але тепер вона йде певним побідним кроком вперед.

Однак, не треба думати, що мисл'ят засліплені в ній і бачимо все крізь рожеві шкля. Знаємо і про помилки, часами навіть грубі. І ніколи не завагаємо підняти свій голос, щоб соціалістична влада не допускала подібних шкідливих випадків. Вправді, в державній справі країни за океаном, ми немаємо права вмішуватися, але в тім-то й річ, що Соціалістична Спілка є визиском б'юбаків робітництва цілого світа і радо приймє всі уваги його.

Всі ми є свідками розвитку Радянської Спілки і за останні роки бачимо чимало здобутків в закріпленні її. І ми ще доживемо, як переживають, згинути всі наслідственні і старі звички — і вродиться нове, рівне, справедливе людство, початком якого буде без сумніву Радянська Соціалістична Спілка.

Гр. Леук.

ПОЛІТИЧНА АМНЕСТІЯ В ПОЛЬЦІ.

Неоднє, перечитавши нагородку, подумав: наперед! Заграничний політик, до якого доходить вістка про репресії в Польці, скаже: "Щож хочете, Польща наскрізь демократична держава! Ось дала амністію всім політичним ворогам."

Ріжні прихильники Польщі, ріжні ліги нації, матимуть в руках аргумент: "Ніякого насильства в Польці нема! Там оголошено амністія!" Розуміється, до всіх цих божків, яким поклонялися й поклоняються (тихцем) по Парижх і Лондонх українські неодожені націонал-політики, не дійде правдивий текст "ласкавої" польської політичної амністії, бо його представлятимуть панські міністри, які все таки мають велике довіря в Парижі. Але нехай! Нам від цього ані тепло, ані холодно, бо так Парижі, як і Варшави були і будуть для нас тільки політичними ятками і ми ніколи не були перед ними вірно-підданцями поклянів. Це мистецтво виконували галицькі українські дрибнубуржуї і належну заплату одержали 14. марта 1923.

Ми, для цікавості й інформації наших читачів наводимо характерні уривки з цієї "амністії". На повному засіданні польського союму обміркувалося закон про політичну амністію. Реферував національний посол Бітнер, заявляючи, що: "польський нарід радіючи з признання йому кордонів, бажє показати свою симпатію всім національностям, що живуть в польській державі. Амністія являється актом милосердя" польського уряду й народу (?), які по братньому прощають всі гріхи: збрелені колишніми їх ворогами".

Але ось текст "амністії": "1) Амністія не можуть користати ті люди, які своїми вчинками, доконаними з національних мотивів, що були наслідком втрати чужого життя або здоров'я, або шкоду в майні, але це не відноситься до "актів саботажа й терору в Східній Галичині, виконаних на цивільному населенню" (очевидно в 1921 і 1922 р.).

2) Амністія не торкається комуністів.

3) Не торкається всіх тих, які в порозумінню з чужими державами змагали до відривання частин території від польської держави.

4) Відносно військових провин — до амністії не відноситься справа дезертії.

Це повинна називатися політична амністія. І як розглянути точки її, то виходить, що амністія торкається тільки злодіїв і карних злочинців — розбійників. Мало того, в законопроекті це говориться, що:

"Зважаючи на це, що чотири роки самостійності Польщі були аномальними літами, амністія всецього поширюється на ріжні кримінальні злочини".

Ясна річ, що бувши учасники українсько-польської війни 1918—1919 року користати з "акту милосердя" польського уряду не будуть. В амністії говориться навіть про те, що не користають з неї люди, які допускалися репресій (розуміється в час війни) по польських філварках).

Такої "амністії" не видавав ніколи навіть старий, відомий з нахабности царської російської імперії уряд. Мабуть історія занотує що "амністія" вперше до найбільш "оригінальних" своїм змістом. І це дється в той час, як Польща, одержавши нові території, "хоче" жити в приязні з національними меншостями. Таким нахабним може справді бути тільки пан і свій націоналіст.

В усіх країнах світа практикується, що карні злочинці, себто злодії, розбійники і т. д. зовсім окремо відділяються від політичних "злочинців". А в "демократичній" Польщі мішається все разом, це й дається карним злочинцям прихилє.

Хоч "амністія" покищо не ухвалена і зачитана, як проект, все-ж таки нема сумніву, що вона змінена не буде. "Культурний" світ довідається про "ласку" Польщі, а десятки тисяч політичних емігрантів в зможуть ніколи повернутися в рідний край. Але це не зашкодить панській Польщі хвалитися своєю "добродушністю" та "справедливістю".

Та й серед української патріотичної національної отари находяться люди, які помімо всего тягнуться довгим хвостом до Варшави, щоб поцілувати лаптюго "бальведерських" панів. Характерне явище дай патріотів!

Але для кожної чесної людини ясно одно: відповідь панській нахабности може бути тільки вістра меча, тільки соціална Революція, а не залужковий "уряд", без найменшого значіння. Тому свідоме робітництво піддержувало і піддержує революційний схід-національний рух, та завзято бореться проти чужок, як і своїх нахабних дармоїдів-обманців.

Зелик М.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті".

Не забувайте також про превишній фонд одинокій української робітничої газети в Канаді!

Двоє виийшли з друку слідуючі книжки Видавничого Товариства "Космос":

КАРЛ МАРКС, ЙОГО ЖИТТЯ І ДІЯЛЬНІСТЬ. (Ю. Стеклов.) 112 сторін 25

ЧЕРВОНА ЗОРЯ (УТОПІЯ). (А. Богданов.) Друге, переідане видання. Переклад Ост. Пятки, ілюстрації Ів. Бабія. 160 сторін 25

ПОРАДНИК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ. (Проф. О. Сивявський.) 150 сторін 35

МАТЕРІАЛІЗМ—ФІЛОСОФІЯ ПРОЛЕТАРІАТУ. (Горьк.) 112 сторін 25

ЗАРОБІТНА ПЛАТА, ЦІНА І ЗИСК. (Карл Маркс.) 20

Замовлення на ці книжки разом з грішми посилайте до:

UKRAINIAN LABOR NEWS Cor. Pritchard & McGregor Sts. — Winnipeg, Man.

"КОСМОС"

УКРАЇНО-АМЕРИКАНСЬКЕ ВИДАВНИЧЕ ТОВАРИСТВО

В ЧЕРВОНІЙ САКСОНІЇ.

Той-же кореспондент описує далі свою розмову з саксонським прем'єром: — Др. Цайгнер, саксонський президент міністрів, обіцяв прийняти нас — мене і кореспондента "Іманіте" — в 4 години по обіді. Але він міг прийти аж в 5-й. Спізнення пояснюється досить цікаво: Цайгнера саботують реакційні урядовці, через яких треба "перейти", щоб дістатися до нього. Саботують різні директори в міністерстві, секретарі і навіть... телефонні панічки. Товариші з комуністичної фракції саксонського ландтагу розказували нам, що Цайгнер сам декілька разів жалівся їм, що реакційні урядовці підслушують розмови, які він веде телефонічно і взагалі роблять йому різні перешкоди.

Ми пішли до Цайгнера з одним саксонським комуністом. По дорозі він розказав нам коротко біографію саксонського президента міністрів: йому зараз 38 літ, по фаху юрист, до революції був прокуратором у Ляйпцигу. В с. д. партію Цайгнер вступив тільки в 1918 р., до того часу був "радикальним буржуєм". В попередній адміністрації влада Вільгельма II. В попередньому саксонському кабінеті Цайгнер був міністром юстиції (судівництва). Він вивільнив з саксонських тюрем около 18-тисяч пролетарських політичних в'язнів. Тому буржуазія весь час веде проти нього скандальну кампанію. В с. д. партії Цайгнер вважається найбільш крайнім лівим; праві с. д. лідери відносяться до нього з великим недовіром, як до молодого партійного діла.

— Ми повинні працювати разом з комуністами — сказав нам Цайгнер з самого початку розмови. — Саксонські с. д. робітники вимагають від нас цього. Особливо в останній час члени нашої партії дуже погалили. — Спільна праця з буржуазними партіями в Саксонії рішуче виключена.

— Ви думаєте, що саксонський уряд доводиться вдержуватися? — спитав я.

— Вчора повернувся з Берліна. Мені видається, що безпосередня небезпека, (яка загрозила в тому, що загальнонімецький уряд задумував примістити до Саксонії переслі на основі § 48 конституції), зараз проминула. Загальнонімецький уряд знає, що з огляду на безпосередню небезпеку "пуча", виступати зараз проти саксонського уряду було би нецільово.

— А як-же праві с. д. лідери в Берліні? Хіба-ж ви можете числитися на їх піддержку?

— На це питання Цайгнерові, очевидно, дуже нехотілося відповідати. Він запитав, чи питання є "особливо важким для газети, яку представляю". Я зазначив, що читачів "Вістей" власне це питання дуже цікавить. Тоді Цайгнер дав досить дипломатичну відповідь. Він сказав, що лідери с. д. партії відносяться до саксонського с. д. уряду "зовсім лояльно". — Вони — зазначив Цайгнер — з цікавістю слідкують за саксонським досвідом: як він властивий, тоді їм без сумніву доведеться взяти з нас примір, відмовитися від коаліції з...

ЩЕ ПРО ПОБУТ НАЗАРУКА В ВЕНКУВЕРІ.

Не дивлячись на те, що про побут Назарука в Венкувері, як рівнож про дебати, які відбулись між мною а Назаруком дня 23. мая, була вже згадка в "У.Р.В.", імені в дописи тов. П. Лутчака в ч. 47, я змушений таксамо забрати голос в цій справі. До цього кроку заставляє мене допис, що появилася в "Канадській Фармері" з 21. червня ц. р. п. н. "Большевицький засуд української інтелігенції", якої автор, захищаючи чомусь під псевдонім "М-нак", в багатьох місцях розійшовся з правдою.

Хто такий М-нак, я не буду сушити собі голову. Знаючи однак місцеву українську колонію, заявляю зі спокійною совістю, що допис до "К.Ф." не писав ніхто з Венкуверців, а автором її є як не З. Бичинський, редактор "Раика", який був тут разом з Назаруком, так самий Назарук. І скажу, що я навіть більше склонний уважати автором дописи самого Назарука, тому що Бичинський не був присутнім на представстві, про яке в дописі згадується, ані не був з Назаруком до кінця його побуту в цій місцевості. Однак для мене справа правильного авторства не важна; шль моя опрокити тут неправду, якою послушався автор дописи.

Приступаю по порядку.

Першою неправдою є те, що автор пишучи про слабе місцеве організаційне життя, знає, що найбільшу вину на тов. Поповича, який був тут ще в 1920 році, беручи участь в з'їзді О.В.Ю.

Чи міг т. Попович, крім виголошення лекції, дати розмах організаційному життю за короткий час, будучи до того занятим на з'їзді? — я не вірю і думаю, що не вірити в це і самий автор дописи.

Другою неправдою дописувателя є те, що будучи тов. Попович в часі свого побуту в Венкувері мешкав в готелі, на що видав нібито гарний грш. Правдою natomiast є, що тов. Попович через цілий час мешкав у тов. Свідерського під ч. 793 Georgia St. E. в одній кімнаті з тов. Свідерського і на доказ того я можу кожної хвилини представити писемні заяви людей, які знають про цю справу. Чому причепив автор дописи тов. Поповича як явного плато, мені не дивно, — адже подібний напад на него був недавно і в редакційній статті "У. Г.", де так само показувалося на "большевицьку шифу", яка видко не дає спати чорносотенним редакторам. Ці "заклади" є такі гупи, що про них не осплатитись говорити. В їх серйозність не вірять навіть ті, що їх пишуть і містять по газетам.

Ціль автора дописи була нібито боронити інтелігенцію, проти якої я виступив отверто в присутності її представника Назарука. Автор дописи представляє справу в той спосіб, що будучи я виступив взагалі проти інтелігенції, в той час як справа малась противно.

Виступаючи проти української інтелігенції, я поділив її на два табори. До одного табору я зачислив її безхарактерну інтелігенцію з буржуазною ідеологією, яка вийшла з попівських, адвокатських, професорських та кулацьких синів, та з тих, які хоч вийшли з простого люду, але злучилися з нею. До другого табору я зачислив ту чесну інтелігенцію, яка піднеслась висше контр-революційного "ідеалу" і свої здібності і час віддавала і віддає на піднесення трудового народу. До тих інтелігентів я зачислив Драгоманова, Павлика, Франка молодших літ і цілий ряд інтелігентів з молодого покоління, які в своїй праці для трудового народу стрічалися з перешкодами не тільки зі сторони "власних мушкетерів", але найбільше зі сторони українських попів, докторів, адвокатів та професорів типу Романчука, К. Левицького, Петрушевича і їм подібних, які були зорганізовані в міщансько-кулацьких партіях, прим. націонал-демократичній, а в останніх часах і в радикальній та християнсько-супільній. І тому в своїм твердженні я не бачу жадної нечесності. Я виступав і буду виступати проти інтелігенції ворожої моєї класі, тому що так само поступають мої класові противники в відношенні до інтелігенції моєї класі. Доказом того є самий автор дописи в "К.Ф.", який старанісь про людське око боронити інтелігенцію перед "большевицьким засудом" нібито в формі загальній, безсторонній, не втернів, щоб не зрадити себе та не кинути каменем за вулга на сторону інтелігенції моєї класі тов. Поповича. Коли я виступав і виступаю проти інтелігенції ворожої моєї класі, я роблю це отверто, свідомий відповідальності за свої виступи. В доповіді я дав і даю Назарукові всі можливості оборонити ту інтелігенцію, коли він може це зробити, а мій класовий противник виступає проти інтелігенції моєї класі ховаючись під псевдонім "М-нак", забуваючи, що такий спосіб сам Назарук називає низьким як в відношенні до дописувателя, так і редакції, яка містить напад підписани псевдонімами.

Щодо "большевицької шифи", так цей "заклад" такий гупий і низький, що шода часу над ним застановають. Робота, яку зробило свідоме українське робітництво і фермерство в останніх роках, найкраще свідчить, що ми не дуримо жадною "шифою" ані себе, ані других. А если автор не бачить тьх Укр. Роб. Домів, побудованих могозольно працею українського робітництва та фермерства, если він не знає про ті кільканицятися тисячі зборки як на поміч голодуючим на Раднській Україні, так і на поміч революційному рухови в Східній Галичині — так бідний він на голову, дуже бідний. (Оправданія з інших "закладів", ще дурніший як історія з "шифою", редакція на свою руку пропускає, бо-ж не можна оправдувати перед "міністерською" сконокю з того, що не заслуго перед нею на оправданні).

Далше пише автор, що на місцеві етендах можна дістати такі українські часописи, як "У.Г.", "К.Ф." і "У.Р.В." А я тверджу, що тут опит закралась брехня, бо "К.Ф." нема ні на однім етенді, так як ніхто не хотів його купувати і мені самому приватною дорогою приходилось діставати "К.Ф.", щоби перечитати допис. "У.Г." на етендах є, однак розходиться його небагато.

Згадаю ще тут оше. Мене дивує, що автор дописи описуючи життя тутошньої української еміграції, не згадав ні одним словом про недавній побут в Венкувері одного типу Іліницького-Будника, бувшого келарського попа і лідера тамошних "патріотів" з Тов-а "Бозн", який лишив за собою "гарні сліди", де тільки повернувся. Видко, що панове патріоти не дуже люблять популяризувати "подвиги" своїх генералів типу Іліницького.

На цім кінці першу частину своєї дописи. В слідуючій частині "У.Р.В." приступлю до опрокиття неправди, яка "закралась" в дописи "К.Ф." про мої дебати з Назаруком.

ПАТРІЯРХ ТИХОН НА ВОЛІ.

Патріарх Тихон, як відомо, був арештований і суджений радянською владою за контрреволюційну діяльність. Але 26. червня ц. р. Тихон вніс до Верховного Революційного Трибуналу слідуючу заяву:

"Вважаю своїм обов'язком заявити слідуюче: будучи вихованим в монархістичному оточенні і знаходячись під впливом протирадянських осіб, я дійсно був настроєний ворожо проти Радянської Влади, при чому моя ворожість доходила часами до активних виступів, як напр. відозва проти Берестейського мира, прокляття Радянської Влади в 1918 р., відозва проти декрету про забирання церковних цінностей на голодних 1922 р.

Признаючи правильність рішення суду про притягнення мене до відповідальності, я розкаююсь в злочинах проти державного устрою і прошу Верховний Революційний Трибунал амінути мою кару, то значить — вивольнити мене з під сторюжі.

Від сьогодні я не ворог Радянської Влади. Кінцею і рішучо віддаюся від закордонної і внутрішньої монархістично-білогвардійської контрреволюції".

Так заявив дотеперішній патріарх Тихон, а по правді Бєлявн. Вивольнення Тихона з тюрми викликало величезне розчарування в кругах контрреволюційного світу. Всі з насолодою ждали як найбільшої карі, щоби на цему будувати дальші інтриги проти робітничо-селянської федерації.

В своїй час в заграничних кругах була піднята широка кампанія "на користь Тихона", з боку католицьких, лютеранських і протестантських елоів. Розуміється, всі вони руковдичили нечесними рукамі і нечесними цілями. Вони мали на оці Тихона не як людину, і не як Тихона — патріярха. Задача, які ставила собі ця пропаганда мала інший характер: характер інтервенції у внутрішні справи радянських держав. Не милосерді або права заявили "оборонці" Тихона. Вони обурювалися на радянську державність, на судові органи, не допускаючи права революційного суду.

Але, як грім ударила заява Тихона. Він відрізав від контрреволюції. Ціла сітка хитро-мудрих планів католиків, протестантів і лютеранів в цілому світі — одним цим ударом знищена. Тихона оснободили від сторюжі і тепер доведеться судови розглядати справу не "намісника Христа", російського папи, а громадянина Бєлявн, за яким рахувється цілий ряд злочинств проти нового революційного порядку, злочинств зроблених переважно при виконанні виключних обов'язків патріярха, ще до установлення твердих форм його життя. І ці умовина, що громадянин Бєлявн в повності признав неправильність та брехливість своєї праці — буде значним аргументом в руках оборонці.

Як дійшов Тихон-Бєлявн до свого нового погляду — розкажимо? Він відомий, як людина зацікавленої волі і твердих переконань, і ці свої здібности не раз проявив будучи в Америці і в час архієпископування в Ярославлі і Ростові, та будучи патріярхом.

Його відречення від контрреволюції — не знак слабости, а знак сили. Про зраду, яку пригрозювали йому, Тихону — людині і Тихону-патріярхови, його непрошені "оборонці", йому було без сумніву відомо. Цю зраду Тихон-людина можливо зис би і мовчазно простив би. Але зраду по відношенню до патріярха, він, мабуть не міг і зрозуміти, чого ранше не міг зрозуміти, будучи в сабї патріярха — що він став забавкою в руках релігійних і політичних інтригантів, яким церква, догма і сан, едужать тільки для досягнення користних світських цілей.

По правді заява Тихона має велике значіння, бо вона виріває "релігійну" підкладку всіх реакційних організацій і виступів, та вносить в справу православної церкви ясність і означеність, які були необхідними для вирішення цього питання.

Розуміється, ніхто з свідомих, не задрманених релігією людей, не лікує, мовляв, патріярх Тихон признав Радянську владу і, попросив помилування, признаючи свої злочинства. Тихон є собі Тихон і таким залишиться. На штучку він не пішов і заяви не зложив тільки ради вивольнення з тюрми, бо цими хитрощами він не може нічого зробити. Будучи контрреволюційним агентом він не був страшний для робітничо-селянського уряду, і хоч відомі були його протидержавні вчинки ще з 1918 року, Тихон новий в тюрму аж 1922 року. Зараз його церковний айд скинув з патріярха і не давний "намісник Христа" став простим чоловіком.

Але заява Тихона має значіння власне ще й через це, що вона є ознакою безсилости контрреволюційного табору, який стратив всю надію на свою "ставку" і бачить на очах тріумф соціалістичну владу.

По друге, вивольнення Тихона, розкавішогося політичного злочинця, кидає гарне світло на революційний суд, який старається зрозуміти обжалюваних і поводитись з ними вестакти як з людьми, а не як з собаками. На це вже майстри буржуазні суди.

Земик М.

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ.

Товариші Фармери! Західний Окружний Комітет і Укр. Роб. Дім в Едмонтоні рішили вислати до поближких місцевостей, де є Фармерські Доми і по місточках Театральний Кружок з представленнями і концертами.

Хто любить штуку і науку, той певно приїде на представлення і концерт Театрального Кружка, щоби хоч раз забути про свої щоденні турботи і при милозвучних медьодіях бодай думкою подинути в свої рідні та милі сторони, де соловейки шебечуть, де в садках пчїлки брешуть, де потічок журчить, де нас-всє рідше окружає.

Діточа Школа при Укр. Роб. Домі, котра пишаєсь серед слушачів своєю оркестрою та милими діточими голосочками, буде брати участь в цих концертах.

Слідить за оголошеннями, а коли появляється оголошення, то в означений день хай кожний з Вас приїде на це підприємство.

Дітей пускаєсь безплатно, щоби вони мали нагоду побачити і почути своїх маленьких товаришів і товаришок.

З товаришарським привітом, Заряд З.О.К. і У.Р.Д. в Едмонтоні.

(Печатка.)

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
одиноку українську робітничу газету в Галичині

"ЗЕМЛЮ І ВОЛЮ"
Виходить раз на тиждень.

Передплата для Канади і Злуч. Держав \$2.00 річно.

Гроші посилайте в регістрованих листі на адресу:
"ZEMLIA I WOLIA",
Lwiv (Lemberg),
ul. Ruska 3, East Galicia.

В СВДО-НАША МОСТИ СИЛА!

НОВА ЦІННА КНИЖКА!

Ми дістали з Європи дуже цінну книжку для кожного свідомого українського робітника і фермера, написану А. Богдановим, п. н.

Початковий Курс Політичної Економії

(В ПИТАННЯХ І ВІДПОВІДАХ)

Є це перша того рода книжка в українській мові. Книжка має 127 сторін дрібного друку в самих питаннях і відповідях. Неодні робітники, що читав вие матеріали про політичну економію з інших книжок і не міг всео зрозуміти, має тепер спомогу вирішати незрозуміле, бо в цій книжці є 300 рижних питань в обсягу політичної економії і довші або коротші відповіді на них.

ЦІНА КНИЖКИ 50 ЦЕНТІВ.

Замовлення і гроші посилайте на адресу:
UKRAINIAN LABOR NEWS
COR. PRITCHARD & MCGREGOR STS.,
WINNIPEG, — — MANTOBA, — — CANADA.

НОВА КНИЖКА! -- НОВА КНИЖКА!

Що тільки появилася з друку і продается дуже цінна книжка для кожного робітника і робітничі п. н.

КАРЛ МАРКС
ЙОГО ЖИТТЯ І ДІЯЛЬНІСТЬ.

Написав Ю. Стеклов.

Книжка вишла накладом "Космоса" в Берліні, під редакцією Е. Касяненка. Надрукована в жалім вигіднім форматі, на книжковій папері і обнімає 110 сторін друку. Поділена на такі розділи: 1. Роки підготовки. — 2. Вироблення нового світогляду. — 3. Революція 1848—49 року. — 4. Період реакції. — 5. Інтернаціонал. — 6. Сприяння соціалістичному рухови в поодиноких краях. — 7. Дешо про особисте Марксове життя. — 8. Значіння Маркса в науці.

Ціна тільки 25 центів.

Замовлення посилайте на адресу:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts. — — Winnipeg, Man.

НОВІ КНИЖКИ! --- НОВІ КНИЖКИ!

Товариші! Памятайте, що в свідомості наша сила, а свідомість здобувається з книжок. Кожний робітник повинен збільшити свою бібліотеку і свідомість слідуючими новими книжками:

ЩО ТАКЕ ВСЕСВІТНИЙ СОЮЗ РОБІТНИКІВ — обнімає 80 сторін друку, ціна лише ..... 20 ц.

ПОРАДНИК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ — написав О. Синявський; 110 сторін друку, ціна ..... 35 ц.

ЧЕРВОНА ЗОРЯ (утопія) — написав А. Богданов; 150 сторін друку, ціна ..... 25 ц.

Замовлення разом з грїшми слати до:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — — Winnipeg, Man.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
одиноку українську робітничу газету на еміграції в Європі

"НАШУ ПРАВДУ"
орган Комуністичної Партії Сх. Галичини.

Виходить раз на тиждень.

Передплата для Америки і Канади вноситься \$2.00 на рік.

Передплату шльте на адресу:
"NASHA PRAWDA"
Postfach 53, Postamt 65,
WIEN, VIII, AUSTRIA.

